ОСТАННІ НОВИНИ

07.08 22:07 Стеренко заявив про інформатизму з боку бізнесмена, який фігурує у справі про розтрату 700 млн
07.08 22:04 Що можна попросити в ресторані безплатно: ці поради варто взяти до уваги
07.08 21:32 «Це була миттєва хімія»: друг Дженніфер Лопес розповів правду про її стосунки з Бреттом Голдштейном
07.08 21:14 Поєдинок Дня — Україна не дограли через лиш з Ейнсеном: відеоогляд матчу
07.08 21:02 Збиті вершки вийдуть густими, кремовими і не згортатимуться: головний секрет від професійних кондитерів
07.08 20:54 Був командиром десантно-штурмового відділення на передовій загинув

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.09 — 15 серпня 2021

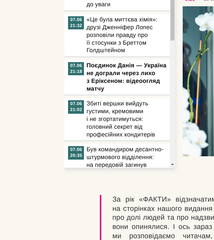

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та подвижників й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

У п'ять років Віка злякалася. І мама повезла її до біоенерготерапевта «ТьоТі Тані». Поки та розбивала яйця у півлітровій баночки та робила паси руками, дитина вигукнула: *«Тьотю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки». — «А зараз?» — запитала біоенерготерапевт. «Зараз ниточки». — «А зараз?» — «Павутинки»...* «ТьоТя Таня» та мама Віки зловісно перезирнулися: невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? *«Напевно, фантазує»*, — сказала мама.

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: «У бабусі в животі повзають павуки!» — «Дурак, ти мене доб'єш! Які павуки? То мотузочки, то павуки... Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей ллється кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»

«Бабуся Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай»

— Я тоді знову помчала до цієї Тетяни: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив. Тетяна, біоенерготерапевт, дала Віці листочок: «Малюй, що бачиш в голові у мами». І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у головному мозку... «Так у вас дочка — унікум!* — сказала біоенерготерапевт. *— У неї рентгенівський зір! Кажеш, вона бачила у бабусі камінчики, павучків, що повзають? Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з протоками...»*

Повернулася я додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачиш?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у кожечок бачу». «Ти хоч подружкам нічого не розповідай», — розкричалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калинівка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років оглянула та потім під століття приймала людей. Померла у 1975 році, у 90-літньому віці.

Бабуся нікому особливу надію не подавала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Обмежувала відвідувача, починаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від стресу гикав без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набрякло горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже й день операції був призначений, а до бабусі він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки лізу?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горіхною та столітньою. Поговорила, дала йому вилякатися. А коли пацієнт, їдучи, переступав через поріг, легенько його штовхнула: «Ну, досить гикати». І гикання пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму...

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності дочки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. *— А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.*

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває ці органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені...

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним виглядом». Правда, як називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчину тоді вражали страшенно дітей, подарбоване в синій, зеленій та оранжевій кольори після магазинних соків і споживання цукерок. У них було стільки хімії...

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не живу «у світі скелетів». Мій дар — як електрика. Захотів — увімкнув світло, захотів — вимкнув. Я все контролюю.*

> **Читайте також:** *«Двадцять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На тривожну курсу у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодять вони мені, — зізнається Вікторія. — Перевірила мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розумітися, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не шкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова». (Сміється.)

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю занурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта докторка пильно вдивлялася в орган. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Спочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Вивявши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться доктора-феномен?

— Деякі приїбгали та відразу починали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Причому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити й вашу хворобу, й пухлин або кісточку, яка застрягла у вашому стравоході чи бронхах». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини... І екзаменатори, і пацієнти порівнювали це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінностей практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів...

«Хотіли завербувати карткові шулери»

— Що вам не під силу? — питаю у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не беруся визначити складі крові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу вірусів. Бачу шкірні хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в Інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу бігають до мене...

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа... Сказала, в чому проблеми. По-можу, жираф був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас завербувати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства...

— Був у мене такий дивний пацієнт. Прийшов ніби на прийом, а потім запитав, чи можу я «піддивати карти рентгенівськими променями», і сказав, що на цьому можна добре заробити... Я швидко його випровадила. А щоб зокси ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічних матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх наскрізь? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки раді унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене любимий чоловік, який заради мене готовий перевернути гори.

> **Читайте також:** *«Після шоу «Зважені та щасливі!» чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»*

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то енерготерапевтом, то цілителькою.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не б'ю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вижу бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у виняткових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: работ подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється). *Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з тамтешніми клініками. Але якщо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, я люблю і де теж зараз використовую свої особливості доктора-рентгена для діагностики мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захоплливий етап мого життя.*

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїхала працювати у клініці хірургічної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але в знак, що це правда!»

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в інші героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

15953

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

До змісту спецпаєм
Друкована версія Лист редакторові Поскаржитися

Поділитися Поділитися Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ

1. Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і училище: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття — 30 травня 2020 12:24
2. Вбивця мав з собою два зображення Пятницри, але сказав: «Ви Пятниця?» — і після стверджної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2020 12:21
3. «Тактика просочування малими групами вже не дає ворогу тих результатів, на які він сподівається»: командир полку безпілотних систем «Лава» — 22 травня 2026 12:24
4. «Артист в Україні — нахіх»: популярний співак та телеведучий ХАС про зміни під час великої війни — 24 травня 2026 13:24
5. «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нуль»: зірка «ТІ — корисно» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 12:24

Погода 08.08.26, ніч
Київ
+16°
вологість: 84% тиск: 746 мм
вітер: 2 м/с, Південно-східний
Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою — 29 січня 2022 08:20
«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох», — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилось народити четверню — 18 вересня 2021 06:15
Мене назвали гуманоїдом, — українська топмодель з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите — 27 серпня 2021 14:24
«Після того як спромала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну що, мужик є?» — 4 липня 2021 14:21
«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок — 13 червня 2021 06:34

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Нацбанк вже хоче правила для доларів: як купити можуть не прийняти
Безкоштовний проїзд пасажиро, що чекає, на пенсіонерів і льгьовиків в Україні
Ось чому парфюм довго не тримається: як робите класичну помилку
Грушева допомога для людей з мінімумом: кому виплатять 10 000 грн

Новини партнерів

Мапа сайту
Новини Україна Політика Світ Гарді
Світ Прямо лінія Блог Відео
Культура Шоу-бізнес Фотоарк дня Кіно Стиль життя Футбол
Книга рекордів Люди та звірі Життєві історії 25 років потому
Історія сучасності Наука та технологі Клуб слоненяка Запитайте у Фактів
Іменинники дня Гороскоп Курс валют Фотобанк Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами та мають медичний/комерційний характер.